

In memoriam

Frans Ramael

Met het overlijden van Frans Ramael verliest Vilvoorde een warme, geëngageerde en bijzonder menselijke persoonlijkheid.

Frans was een man met een brede belangstelling en een groot hart voor mens, natuur en samenleving. Hij hield van een wilde tuin waarin insecten, spinnen en andere kleine wonderen van de natuur hun plaats kregen. Zijn bijenhotel stond symbool voor die zorg en aandacht voor alles wat leeft, ook voor wat vaak onopgemerkt blijft.

Velen leerden Frans kennen als de gedreven schaakliefhebber die, onder de vleugels van de bibliotheek, elke woensdag met veel enthousiasme schaaklessen gaf aan jong en oud — van 7 tot 77 jaar. Met geduld, kennis en een fijne dosis humor wist hij mensen samen te brengen rond het schaakbord. Een goede Duvel of Orval liet hij evenmin aan zich voorbijgaan. Frans hield van het leven, van warme gesprekken, van ontmoeting en van oprechte vriendschap.

Als vrijzinnige in hart en nieren geloofde hij sterk in dialoog, verdraagzaamheid, kritisch denken en respect voor ieder mens. Die overtuiging droeg hij niet luidruchtig uit, maar daar leefde hij elke dag voor. Binnen het culturele leven van Vilvoorde was hij jarenlang een gewaardeerde en integere gesprekspartner. Zowel binnen de Cultuurraad als in de commissies Bibliotheek, Cultuurcentrum, Erfgoed en de Gecoro stond hij bekend om zijn rustige aanpak, zijn heldere inzichten en zijn vermogen om complexe problemen mee te helpen ontwarren. Frans had de gave om mensen met uiteenlopende achtergronden, meningen en gevoeligheden met elkaar in gesprek te brengen en opnieuw dichterbij elkaar te brengen. Hij zocht niet de tegenstelling, maar de verbinding. Steeds opnieuw bood hij een helpende hand, vaak stil en bescheiden, maar altijd oprecht.

Samen met zijn echtgenote was hij bovendien een trouwe en gewaardeerde bezoeker van het Cultuurcentrum, waar cultuur, ontmoeting en engagement voor hem hand in hand gingen. Maar boven alles was Frans een trouwe echtgenoot, een beste vriend en voor velen een goedschakke maat waarop men altijd kon rekenen.

Met zijn heengaan laat hij een grote leegte achter, maar evenzeer vele warme herinneringen.

Vilvoorde zal Frans missen.